

วันที่ ๑๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ โดยผู้รับมอบอำนาจลงลายมือชื่อรับไว้
ปรากฏหลักฐานตามสำเนาใบตอบรับภายในประเทศของบริษัท ไพรเชนยีไทย จำกัด และได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อ
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๖๐/๖๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ กรมอนามัยลงรับ
เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง
จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย
ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๐๘๕ ลงวันที่
๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์
มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๖๖/๖๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ส่งข้อมูลและพยานหลักฐานเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ
ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๐๘๖ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งให้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์
ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ กอ ๗๓๓๐๑/๐๐๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๖ ชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน
๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๐๘๗ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย
ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๕๑๓๓ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ รายงานผล
การตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นายวีระศักดิ์ ไรจนาศรีรัตน์ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
และนายเกียรติภูมิ เพชรป้อม ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๕๙-๑/๒๕๖๖

เมื่อวันศุกร์ที่...

เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๖

ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับเก็บ ขน กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ๐๓๘/๖๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เคยมีคำสั่ง ตามหนังสือ ที่ กจ ๗๑๓๐๑/๖๗๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการเก็บ ขน กำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามอุทธรณ์ ที่ ๘๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ซึ่งเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว จึงพิจารณาการขออนุญาตของผู้อุทธรณ์อีกครั้ง เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอนมีศักยภาพ สามารถดำเนินการจัดเก็บมูลฝอยในเขตรับผิดชอบได้ และเพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ ของประชาชน ชุมชน หรือสิ่งแวดล้อม จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตามที่อุทธรณ์นี้

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้พิจารณาทบทวนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔ - ๑๗ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามที่เคยแจ้งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และการออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ครั้งที่ ๓ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น คณะกรรมการฯ ได้พิเคราะห์และวินิจฉัยตามหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๓๖๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ แล้ว ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอ้างเหตุแห่งการออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ตามคำสั่งเป็นหนังสือที่ กจ ๗๑๓๐๑/๖๗๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ เมื่อพิจารณาข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ฉบับดังกล่าว ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การกำจัดมูลฝอยไว้ เมื่อผู้ยื่นอุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามข้อ ๑๔ - ๑๗ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฉบับดังกล่าว และปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ย่อมต้องได้รับการอนุญาตให้ประกอบกิจการ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอ้างเหตุไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้อุทธรณ์เคยชี้แจงประเด็นที่มีลักษณะเดียวกันกับมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ และมีคำวินิจฉัยพร้อมแจ้งผลการพิจารณากับเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว โดยผู้อุทธรณ์ ได้ยื่นอุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมโต้แย้งว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอให้ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอท่ามะกา ตรวจสอบข้อเท็จจริง หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน ที่ กจ ๗๑๓๐๑/๓๙๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ หัวข้อที่ ๓ (ระยะห่างฯ) จำนวนบ้านเรือน ในแต่ละระยะตามรูปแบบสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง โดยอำเภอท่ามะกา มีหนังสือ ที่ กจ ๐๓๑๘/ว๓๘๖๙ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ แจ้งหน่วยงานและ ผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมลงตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอนไม่ได้ลงร่วมตรวจสอบด้วย โดยมีหนังสือแจ้งต่อนายอำเภอท่ามะกาว่า พื้นที่ดังกล่าวอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลพระแท่นลำพระยา จึงไม่มีอำนาจหน้าที่แต่อย่างใด และกำลังอยู่ระหว่างพิจารณาดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒/๖๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ไปยังเทศบาลตำบล พระแท่นลำพระยาเพื่อขอทราบข้อมูล/ข้อเท็จจริงในประเด็นดังกล่าว โดยเทศบาลตำบลพระแท่นลำพระยา มีหนังสือ ที่ กจ ๕๖๕๐๓/๖๒๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ แจ้งเรื่องข้อเท็จจริงพื้นที่ขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการให้กับผู้อุทธรณ์ทราบ

เจ้าพนักงานท้องถิ่น...

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้ทธรณ์ สรุปความได้ว่า ผู้ทธรณ์ยื่นหนังสือ ที่ พ ๐๐๙/๖๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเก็บ ขน และหรือกำจัดมูลฝอยติดเชื่อต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอนเคยมีหนังสือ ที่ กจ ๗๑๓๐๑/๕๖๗ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ถึงผู้ทธรณ์ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอนไม่สามารถออกใบอนุญาตประกอบกิจการเก็บ ขนมูลฝอยติดเชื่อให้กับผู้ทธรณ์ได้ เนื่องจากไม่มีการจัดทำข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยติดเชื่อแต่อย่างใด องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน สามารถบริหารจัดการมูลฝอยทั่วไปได้ร้อยละ ๑๐๐ และได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว ส่วนมูลฝอยอันตรายนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอนได้ทำบันทึกข้อตกลง (MOU) กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด กาญจนบุรี ในการจัดส่งมูลฝอยอันตรายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และรวมถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ตามหนังสือ ที่ กจ ๗๑๓๐๓/๖๔๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ และสำหรับการจัดการมูลฝอยติดเชื่อ องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอนได้จัดส่งให้ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ดำเนินการ รวมทั้งมอบหมายให้เป็นผู้จัดการ ซึ่งประชาชนในหมู่ที่ ๙ ตำบลตะคร้ำเอน ได้ลงชื่อคัดค้านการประกอบกิจการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอย รวมทั้งสิ้นจำนวน ๒๓๐ คน รวมทั้ง สมาคมส่งเสริมและพัฒนาคนพิการอำเภอท่ามะกา มีหนังสือ ที่ ส.ส.พ.ท. ๐๓๐/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ คัดค้านการประกอบกิจการขนและเผามูลฝอย และเรียกร้องขอความเป็นธรรมให้กับเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖ ประกอบมาตรา ๗ และพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๙ (๒) โดยพิจารณาว่า การประกอบกิจการของผู้ทธรณ์ไม่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ในการดำรงชีพ ของประชาชน ทั้งนี้ ผู้ทธรณ์ได้ดำเนินการยื่นฟ้องคดีปกครองต่อปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน และเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาคดี การกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวกับคดีโดยไม่ได้ขออนุญาตจากศาล อาจเป็นการก้าวล่วงต่อศาลได้

ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ พบว่า สถานประกอบกิจการของผู้ทธรณ์ ตั้งอยู่เลขที่ ๘๐/๖ หมู่ที่ ๙ ตำบลพระแท่น อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ๗๐ ตารางวา บริเวณภายในพื้นที่พบเตาเผามูลฝอย จำนวน ๑ เตา มีลักษณะเป็นแบบ ๒ ห้องเผา มีขนาดกว้าง ๑.๔๐ เมตร ยาว ๒.๐๐ เมตร สูง ๑.๕๐ เมตร ปล่องควันมีความสูง ๖ เมตร มีโรงเรือน จำนวน ๑ หลัง มีการขุดบ่อไว้ ๑ บ่อ มีขนาดประมาณกว้าง ๓ เมตร ยาว ๒๐ เมตร บริเวณใกล้เตาเผาทำเป็นพื้นปูน ขนาด ๓.๕๐ x ๓.๕๐ เมตร ก่ออิฐบล็อก ๓ ด้าน สูงประมาณ ๑.๖๐ เซนติเมตร มีการระบายน้ำจากการล้างพื้น เข้าบ่อซึม ทิศเหนืออยู่ติดถนนเข้าหมู่บ้าน ทิศใต้อยู่ห่างจากโรงงานอุตสาหกรรมน้ำตาล ประมาณ ๕๐ เมตร ทิศตะวันตกอยู่ห่างจากบ้านที่ใกล้ที่สุดประมาณ ๒๐๐ เมตร ทิศตะวันออกอยู่ห่างจากบ้านที่ใกล้ที่สุดประมาณ ๒๒๐ เมตร ทิศตะวันตกอยู่ติดกับพื้นที่กร้าง เตาเผาสามารถเผามูลฝอยได้ ๔๐๐ กิโลกรัม ต่อวัน มีอัตราการเผา ๕๐ กิโลกรัม ต่อ ๑ ชั่วโมง ห้องเผามีอุณหภูมิ ๘๐๔.๘ องศาเซลเซียส ห้องเผาควันมีอุณหภูมิ ๑,๐๔๑.๗ องศาเซลเซียส ซึ่งตรวจวัดโดยบริษัท เอ็ม กรีน กรุป จำกัด จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ณ วันที่เข้าตรวจสอบ มีการนำขี้เถ้า มาถมบริเวณบ่อที่ขุดไว้เพิ่มเติม เนื่องจากพื้นที่ต่ำกว่าระดับถนน โดยขี้เถ้าซื้อมาจากโรงงานอุตสาหกรรมน้ำตาล และพบมูลฝอยสีแดงในเตาเผา และใกล้บริเวณเตาเผاتพบมูลฝอยสีขาว จำนวน ๓ ถุง และถังน้ำมัน ขนาด ๒๐๐ ลิตร จำนวน ๑ ถัง บริเวณโดยรอบมีการปลูกต้นยูคาลิปตัส บริเวณที่ตั้งเตาเผาเป็นเพียงการตั้งเพื่อทอดลง ซึ่งพื้นที่ตั้งจริงจะอยู่ด้านหลังที่ดิน ส่วนเตาเผาที่อยู่ในปัจจุบันเป็นเตาเผาต้นแบบและใช้สำรองโดยหากผู้ทธรณ์ ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการนอกพื้นที่จะใช้ ๒ เตา ตามที่ยื่นคำขอขนาดเตาเท่ากันกับต้นแบบ ส่วนขี้เถ้า ที่เหลือจากการเผาไหม้มูลฝอยจาก ๑ ตัน เหลือไม่ถึง ๑๐๐ กิโลกรัม มีการนำขี้เถ้าไปเป็นปุ๋ยใส่สวนในพื้นที่

หรือทำอิฐมวลเบา...

หรือทำอิฐมวลเบา และวางแผนจะติดตั้งระบบบำบัดมลพิษทางอากาศตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ปรึกษาหารือกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำการเผามูลฝอยมาระยะหนึ่งแล้ว เพราะยังไม่มีใบอนุญาต องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอนมีศักยภาพในการดำเนินการจัดการมูลฝอยครอบคลุมพื้นที่และทุกครัวเรือนในเขตพื้นที่รับผิดชอบได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีจำนวน ๑๕ หมู่บ้าน พื้นที่ประมาณ ๕๐.๒๗ ตารางกิโลเมตร ประชากร จำนวน ๑๓,๘๙๒ คน ครัวเรือนจำนวน ๔,๗๒๓ ครัวเรือน เก็บมูลฝอยวันละ ๑๒ ตัน ต่อวัน เจ้าหน้าที่ออกเก็บมูลฝอยทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๒.๐๐ น. วันละ ๒ เที่ยว โดยมูลฝอยทั่วไปจะส่งไปกำจัดที่องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเสี้ยน ซึ่งมีการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเสี้ยนและองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน คิดค่าบริการตันละ ๓๒๐ บาท ส่วนมูลฝอยติดเชื้อจะทำการส่งให้กับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสำนักศรี เพื่อดำเนินการรวบรวมและจ้างบริษัทเอกชนดำเนินการเก็บ ขน และนำไปกำจัดอย่างถูกต้องต่อไป ส่วนนี้ไม่มีการคิดค่าบริการ เนื่องจากมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่ไม่ค่อยมี ในส่วนของมูลฝอยอันตรายจะส่งไปกำจัดที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี โดยไม่มีค่าบริการ เนื่องจากกำจัดให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายทั้งจังหวัดกาญจนบุรี จึงทำให้ไม่มีมูลฝอยตกค้างในชุมชน รถขนมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน มีจำนวน ๒ คัน ขนาด ๖ ตัน ๖ ล้อ แบบอัตรายสภาพใช้งานได้ตามปกติ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอนมีโครงการจัดซื้อรถขนมูลฝอยเพิ่มอีกจำนวน ๑ คัน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหามูลฝอยตกค้างและไม่ให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน จากการสอบถามประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง จำนวน ๗ ราย พบว่า ไม่ได้รับผลกระทบ จำนวน ๔ ราย ได้รับผลกระทบในช่วงที่มีการเผา คือ กลิ่นเหม็นจากการเผา และจากกลิ่นมูลฝอยมีอาการปวดหัว แสบจมูก จำนวน ๓ ราย

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ประกอบกิจการรับเก็บ ขน กำจัดมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยติดเชื้อในลักษณะทำเป็นธุรกิจ โดยจะรับมูลฝอยจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ประสงค์ให้เป็นผู้ดำเนินการ เช่น บริษัทเอกชน บ้านพักคนงาน หน่วยงานทางปกครองท้องถิ่นแห่งอื่นนอกพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุว่าประกอบกิจการรับเก็บ ขน กำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตั้งอยู่เลขที่ ๘๐/๖ หมู่ที่ ๙ ตำบลพระแท่น อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี มีพื้นที่ประมาณ ๕ ไร่ ใช้เป็นพื้นที่ติดตั้งเตาเผาประมาณ ๑๕ ตารางเมตร โดยทำเป็นพื้นคอนกรีตขนาด ๓.๕ เมตร x ๓.๕ เมตร ก่อผนังอิฐบล็อก ๓ ด้าน สูงประมาณ ๑.๖๐ เมตร ด้านข้างมีบ่อปูนสำหรับรองรับน้ำจากการล้างพื้น ด้านทิศใต้ของสถานประกอบกิจการอยู่ห่างจากโรงงานอุตสาหกรรมน้ำตาลประมาณ ๕๐ เมตร ด้านทิศตะวันตกอยู่ห่างจากบ้านเรือนของประชาชนที่ใกล้ที่สุดประมาณ ๒๐๐ เมตร และทิศตะวันออกอยู่ห่างจากบ้านที่ใกล้ที่สุดประมาณ ๒๒๐ เมตร ทิศตะวันตกอยู่ติดกับพื้นที่รกร้าง บริเวณโดยรอบมีการปลูกต้นไม้เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการเผาและกลิ่นรบกวน หากได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ผู้อุทธรณ์จะทำการกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีเผาในเตาเผาความร้อนสูง ระบบ Natural Flow Incinerator จำนวน ๑ เตา มีขนาดกว้าง ๑.๔๐ เมตร ยาว ๒.๐๐ เมตร สูง ๑.๕๐ เมตร และมีปล่องควันสูง ๖.๐๐ เมตร ตั้งวางบนแท่นคอนกรีตที่วางรองบนพื้น เคยมีการใช้งานโดยเผามูลฝอยติดเชื้อ เช่น ชุดตรวจ ATK ที่ใช้แล้ว ปริมาณมูลฝอยสูงสุดที่เตาเผารองรับได้ประมาณ ๔๐๐ กิโลกรัม ต่อวัน มีอัตราการเผา ๕๐ กิโลกรัม ต่อ ๑ ชั่วโมง อุณหภูมิของห้องเผา ๘๐๐ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิห้องเผาควัน ๑,๐๔๑ องศาเซลเซียส ขณะยื่นคำขอรับใบอนุญาต สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้สร้างโรงเรือน ไม่มีการติดตั้งระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ ส่วนด้านข้างชุดบ่อน้ำไว้จำนวน ๑ บ่อ มีขนาดประมาณกว้าง ๓ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ในวันที่ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย

ตรวจสอบข้อเท็จจริง...

ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า มีการนำซีเมนต์มาถมบริเวณบ่อที่ขุดไว้เพิ่มเติม เนื่องจากพื้นที่ต่ำกว่าระดับถนน โดยซีเมนต์มาจากโรงงานอุตสาหกรรมน้ำตาลและพบถุงมูลฝอยสีแดงในเตาเผา และใกล้บริเวณเตาเผา ตรวจพบถุงมูลฝอยสีขาว จำนวน ๓ ถุง และถังน้ำมันขนาด ๒๐๐ ลิตร จำนวน ๑ ถัง บริเวณโดยรอบมีการปลูก ต้นยูคาลิปตัส บริเวณที่ตั้งเตาเผาเป็นเพียงการตั้งเพื่อทดลอง พื้นที่ตั้งจริงอยู่ด้านหลังที่ดิน ส่วนเตาเผาที่มีอยู่ ในปัจจุบันเป็นเตาเผาต้นแบบและใช้สำรอง โดยหากผูุ้ทธรณ์ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการนอกพื้นที่จะใช้ ๒ เตา ตามที่ยื่นคำขอซึ่งมีขนาดเตาเท่ากับต้นแบบ ส่วนซีเมนต์ที่เหลือจากการเผาไหม้มูลฝอยจาก ๑ ต้น เหลือไม่ถึง ๑๐๐ กิโลกรัม มีการนำซีเมนต์ไปเป็นปุ๋ยใส่สวนการเกษตรในพื้นที่หรือทำอิฐมวลเบา และวางแผนจะติดตั้ง ระบบบำบัดมลพิษทางอากาศตามที่ผูุ้ทธรณ์ได้ปรึกษาหารือกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งผูุ้ทธรณ์ไม่ได้ทำการเผาผลาญมาระยะหนึ่งแล้ว เพราะยังไม่มีใบอนุญาต องค์การบริหารส่วนตำบล ตะคร้อเอนมีศักยภาพในการดำเนินการจัดการมูลฝอยครอบคลุมพื้นที่และทั่วครัวเรือนในเขตพื้นที่รับผิดชอบได้ เป็นอย่างดี ซึ่งมีจำนวน ๑๕ หมู่บ้าน พื้นที่ประมาณ ๔๐.๒๗ ตารางกิโลเมตร ประชากร จำนวน ๑๓,๘๙๒ คน ครัวเรือน จำนวน ๔,๗๒๓ ครัวเรือน เก็บมูลฝอยวันละ ๑๒ ตัน ต่อวัน เจ้าหน้าที่ออกเก็บมูลฝอยทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ น. วันละ ๒ เที่ยว โดยมูลฝอยทั่วไปจะส่งไปกำจัดที่องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเสี้ยน ซึ่งมีการทำ บันทึกรวบรวมข้อมูลร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเสี้ยนและองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อเอน คิดค่าบริการตันละ ๓๒๐ บาท ส่วนมูลฝอยติดเชื้อจะทำการส่งให้กับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สำนักศรี เพื่อดำเนินการรวบรวมและจ้างบริษัทเอกชนดำเนินการเก็บ ขน และนำไปกำจัดอย่างถูกต้องต่อไป ส่วนนี้ ไม่มีการคิดค่าบริการ เนื่องจากมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่ไม่ค่อยมี ในส่วนของมูลฝอยอันตรายจะส่งไปกำจัด ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี โดยไม่มีค่าบริการ เนื่องจากกำจัดให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายทั้งจังหวัดกาญจนบุรี จึงทำให้ไม่มีมูลฝอยตกค้างในชุมชน รถขนมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อเอน มีจำนวน ๒ คัน ขนาด ๖ ตัน ๖ ล้อ แบบอัตราย สภาฯใช้งานได้ตามปกติ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อเอนมีโครงการจัดซื้อ รถขนมูลฝอยเพิ่มอีก จำนวน ๑ คัน และจากการสอบถามประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง จำนวน ๗ ราย พบว่า ไม่ได้รับผลกระทบ จำนวน ๔ ราย ได้รับผลกระทบในช่วงที่มีการเผา คือ กลิ่นเหม็นจากการเผา และกลิ่นจากมูลฝอย มีอาการปวดหัว แสบจมูก จำนวน ๓ ราย องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อเอนชี้แจงว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ตะคร้อเอนสามารถบริหารจัดการมูลฝอยทั่วไปได้ร้อยละ ๑๐๐ และได้เคยชี้แจงต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว ส่วนมูลฝอยอันตราย องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อเอนได้ทำบันทึกข้อตกลง (MOU) กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด กาญจนบุรี ในการจัดส่งมูลฝอยอันตรายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และรวมถึงองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี และสำหรับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อเอนได้จัดส่งให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ดำเนินการ รวมทั้งมอบหมาย ให้เป็นผู้จัดการ ซึ่งประชาชนในหมู่ที่ ๙ ตำบลตะคร้อเอน ได้ลงชื่อคัดค้านการประกอบกิจการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอย รวมทั้งสิ้นจำนวน ๒๓๐ คน รวมทั้งสมาคมส่งเสริมและพัฒนาคนพิการอำเภอท่ามะกา มีหนังสือคัดค้าน การประกอบกิจการขนและเผาผลาญ และเรียกร้องขอความเป็นธรรมให้กับเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖ ประกอบมาตรา ๗ และพระราชบัญญัติสภาพาบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๙ (๒) โดยพิจารณาว่า การประกอบกิจการของผูุ้ทธรณ์ไม่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ในการดำรงชีพ ของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งตามที่ถูกอุทธรณ์นี้

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ

ที่ กจ ๗๑๓๐๑/๔๔๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๕๖ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการรับเก็บ ขน กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ กำหนดว่า “ในพระราชบัญญัตินี้... “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า... (๓) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล...” มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า “การเก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น” วรรคสาม กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทน ภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๑๔ ก็ได้” มาตรา ๑๔ กำหนดว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการ รับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” มาตรา ๕๖ วรรคสอง กำหนดไว้ว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาต ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น” ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า “การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน เป็นอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอนแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร” วรรคสอง กำหนดไว้ว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการวรรคหนึ่งแทนก็ได้ ภายใต้การควบคุมดูแล ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน” และข้อ ๑๔ กำหนดไว้ว่า “ห้ามผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนโดยการคิดค่าบริการ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายสำรวย อินทร์นิสา ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีอำนาจหน้าที่พิจารณาและออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อผู้อุทธรณ์ประสงค์ประกอบกิจการรับเก็บ ขน กำจัดมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยติดเชื้อ โดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ผู้อุทธรณ์จึงต้องขออนุญาตประกอบกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๔ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมูลเหตุ ในการออกคำสั่งตามที่อุทธรณ์นี้ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้เคยวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๘๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นมูลเหตุในทำนองเดียวกันกับคำสั่งตามที่อุทธรณ์นี้ ดังนั้น คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ กจ ๗๑๓๐๑/๔๔๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว...

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ กจ ๗๑๓๐๑/๙๔๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

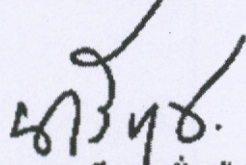
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ

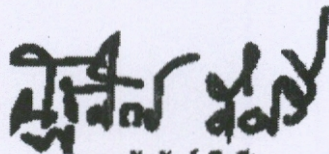
กรรมการ

(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง

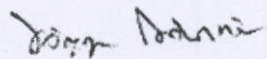
กรรมการ

(นายณัฐศักดิ์ ตีศรี)

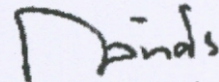
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรรมการ

(นางขวัญฤดี ไชยชนะทวิวงศ์)

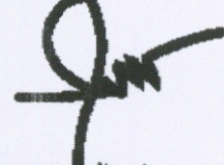
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางสาวกัลยาศิริ กลั่นอวล)

ผู้แทนกรมปศุสัตว์

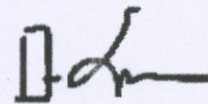
กรรมการ

(นายสุนทร แก้วสว่าง)

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม

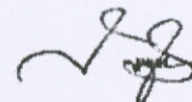
กรรมการ

(นางอรทัย หวังวิวัฒนา)

ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด

กรรมการ

(นายสมชาย ตุ่นแก้ว)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ